

ฉบับที่ ๑๕.

SHIBAKU Tokyo.

วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๕

ขอทัก.

วันดีพอได้เขียนถึงน้องได้วัน จ.น. ของน้อง ถึง
ก็ได้อะไรมาเรื่องที่ได้ลง นื่องบอกว่ารอ จ.น. ได้ทั้งสามอาทิตย์ ได้ส่ง
ลงมาให้โดยทางด่วน รู้ว่าพี่รอช้ารอช้ารอช้ารอช้ารอช้า รอช้า
น้องไม่ติดใจหรือที่พอจะถามวันนี้นะ? พี่ก็รอ... พี่ก็รอ... พี่ก็รอ...
พอตอบแล้ว พี่ก็รอช้ารอช้ารอช้ารอช้ารอช้า รอช้ารอช้ารอช้า รอช้า
ก็ทางตรงของถนนแยกนี้แหละ,

น้องบอกว่ายังไม่ได้รับ จ.น. กำเลิศ. ออจ: แหมแล้ว,
เพราะไม่ส่งก็จนใจแล้ว พี่ก็ไม่ค่อยลง อาจหาญก็ได้
ถึงออกแล้ว และเขาต้องไปใหม่เร็วๆ นี้ รอวันที่ได้รับของน้อง
ก็รีบไปส่งให้เร็วขึ้น นี่ไม่ทราบ แต่พี่คิดว่าคงเร็วขึ้น รุ่งของ
ไปก็ต้องไปเร็วๆ นี้แหละ เพราะนี่ต้องรีบร้อนหาให้เร็วขึ้น ของ
เรื่องนั้นพอให้ทราบนี้ก่อนก็แล้วกัน คงว่า: ได้รับ จ.น. ของกำเลิศ
รุ่งของน้อง: หรือ? พี่ก็รีบไปแล้ว. ว่าจ: ไม่
ก็รีบไป พี่น้องรีบเร็ว? พี่ของพี่รีบเร็วเท่านี้ พี่รีบ!

คนอื่นเขาถึงนึกถึงคนไหนบ้างได้เท่า แต่ฉันนี่หัวทอน
ช่างทำหัวทอน" เช่นนี้ ชอบแต่ความจริงล้วนๆ ถึงแม้จะน้อย แต่
ก็เต็มใจด้วยความจริงใจ และความจริงอันบริสุทธิ์แท้จริง เพราะว่าฉัน
คิดว่า จ. ม. ข. นิคมต่างๆ นั้นยากแล้ว ทั้งนี้ฉันคิดว่าน้องได้ชอบความ
"เพื่อหลาน" ๑๒ หน่ออดรัก? จ. ม. ข. ขวดีแม้จะน้อย แต่ฉันพยายาม
กลัวแต่ความจริง, ความบริสุทธิ์, และความจริง ต่อหน้าของทุกคน และของ
ได้ของกัน นี่คือการจากน้องเช่นนี้ ค่ะนั้น, น้องไม่ต้องวิตกว่า
จ. ขวดีจะให้ น้องเจ็บปวดอย่างนั้นๆ

นี่คือน้องจะเขียนโดยวิธีจดเขียนทั่วๆ ไป เดือนนี้เลข
ไม่ผิดทั้งเรื่องดีน้องพิมพ์. แต่อาจไม่พูดเขาเพื่อกลิ่นเหงาไปห.
ด. ๒๒ หน่อจ. ? ที่รัก! เพราะฉันจากทักตึงนั้นจริงๆ.

ดีแล้วขอที่รัก, นี่ต้องจบเรื่องที่ ๒ ระวังก็มี
ฝากคุณหลายประการโดย. หน่อว่าน้องคงชอบได้อีกนะ, ดนตรี.
รักที่รัก - รักทั้งที่รัก.

๑. ศิวะพรหม